

Men vi fortsætter i Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg kan forstå, at vi også gerne skal være færdige til nytårsaften, så det vil måske intensivere arbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Dagpenge under uddannelse).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Med dette lovforslag fremkommer arbejdsministeren med en forbedring af reglerne om retten til dagpenge. Et forslag, som imødekommer de drøftelser, der har været omkring § 62 a i Tinget siden december sidste år.

Det bliver nu muligt for medlemmer, der gennem længere tid har fulgt en uddannelse om aftenen og samtidig har været i beskæftigelse, fortsat at få ret til dagpenge under uddannelsen i tilfælde af ledighed.

Sidste år blev § 62 a om uddannelse på dagpenge strammet op. Intentionerne var, at man ikke skal uddanne sig på dagpenge. Uddannelse bør i princippet foregå inden for uddannelsessystemets rammer. Men der var problemer med denne ændring, så derfor kan jeg med stor glæde

de konstatere, at vi nu har fundet en vej til en løsning af problemerne. Med lovforslag nr. L 103 mener jeg at vi har fundet en fornuftig løsning, som Socialdemokratiet finder tilfredsstillende for de personer, der under et uddannelsesforløb bliver midlertidigt ledige.

Forslaget indeholder en række betingelser for retten til dagpenge under uddannelse. Uanset bestemmelsen i § 62 a, stk. 1, kan et medlem, som er fyldt 25 år, få udbetalt dagpenge under uddannelsesforløbet på betingelse af, at medlemmet har deltaget i uddannelse i minimum 2 år før ledigheden, at medlemmet har været i beskæftigelse, at undervisningen foregår i aften-timerne eller i weekenderne, og at medlemmet ikke er selvforskyldt ledigt. Dagpenge vil på de betingelser, jeg lige har nævnt, blive udbetalt under studieforløbet i en periode på maksimum 444 timer for et fuldtidsforsikret medlem og 360 timer for et deltidsforsikret medlem.

Lovforslaget om retten til dagpenge under uddannelse er fremkommet i forbindelse med regeringens finanslovforhandlinger med SF og Enhedslisten. Dette lovforslag har imødekommet en løsning på tidligere problemer med ændringer af reglerne i forbindelse med udbetaling af dagpenge under uddannelse ved pludselig ledighed.

På Socialdemokratiets, CD's og De Radikales vegne kan jeg derfor anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Ulla Tørnæs (V):

»Jeg mener faktisk, at vi med de ændringer, der skete i § 62 a i forbindelse med finanslov 1996, fik udarbejdet nogle ganske fornuftige afgrænsninger imellem undervisning med dagpengeret og undervisning med anden forsørgelse. Jeg mener derfor ikke, det er rigtigt at ændre på bestemmelsen igen.«

Det kunne såmænd have været et citat fra Venstres ordfører, men det er det ikke. Det er faktisk et uddrag af ministerens afvisning af et stort set identisk forslag, som SF har fremsat hele to gange her i Folketinget, siden de af ministeren omtalte ændringer blev vedtaget for mindre end et år siden. Men vi må altså tage til efterretning, at vi her behandler et af de forslag, der var prisen for at få lavet en rød finanslovsaf-tale med SF og Enhedslisten. For der kan som sagt ikke være tale om, at forslaget er udtryk for regeringens politik, da det før omtalte citat er taget fra Folketingets forhandlinger fra den 31. oktober 1996.

Nøjagtig som jeg sagde ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 10 i oktober i år, var de ændringer af lov om arbejdsløshedsforsikring, der blev vedtaget sidste efterår, efter Venstres opfattelse et skridt i den rigtige retning. Derfor støttede Venstre også regeringens forslag om opstramning af reglerne for at kunne følge et uddannelsesforløb samtidig med, at man modtager dagpenge.

Vi finder ikke, at der er sket nogen epokegørende ændringer af forholdene, der betinger en lovændring af den karakter, som der med dette forslag lægges op til. Vi mener derimod, at der bliver tale om en glidebane, idet der kan skabes et hul i en ellers fornuftig lovgivning, og vi frygter som sagt, at der vil blive tale om en glidebane, der på sigt vil medføre en egentlig udviskning af de opstramninger, vi fik gennemført sidste år.

Forslaget er som nævnt stort set en genfremsettelse af et tidligere forslag fra SF, og jeg skal således meddele, at Venstre ikke kan støtte det foreliggende lovforslag. Men en veluddannet befolkning er også efter Venstres opfattelse Danmarks bedste råstof, og vi støtter naturligvis varmt, at der er en række incitamenter til at uddanne sig, men uddannelse må aldrig blive en hæmsko for et effektivt og fleksibelt arbejdsmarked med mangel på arbejdskraft til følge.

Et a-kasse-medlem kan i dag bevare dagpengere retten ved deltagelse i undervisning, hvis undervisningens varighed er under 20 timer om ugen. Dagpengere retten kan også bevares ved deltagelse i hf-enkeltfagsundervisning under 20 timer om ugen og ved undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin. Det er en generøs ordning, og vi ser ikke nogen grund til at udvide den. Hvis man overgår til undervisning på et meget højt timetal, må det være sådan, at de dagpengeforsikrede skal ligestilles med andre på uddannelse, nøjagtig som ministeren sagde den 31. oktober her fra Folketingets talerstol. Det vil sige, at man naturligvis må modtage en ydelse som alle andre på uddannelse, nemlig SU. Den forskelsbehandling af de studerende, der tidligere fandt sted, er ikke rimelig efter Venstres opfattelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der kalder mig frem, er fru Ulla Tørnæs, der snakker om en glidebane og om fleksibel arbejdskraft. Her er tale om en flok mennesker, som virkelig har passet deres arbejde, og som

derefter har haft mulighed for både at passe deres arbejde og at passe et studium. Det må man da sige er en særlig indsats. At de mennesker så skulle være ringere stillet end folk i almindelighed, der mister deres arbejde, at disse mennesker skulle fratages noget, fordi de har gjort sig den ulejlighed at gøre en indsats for at styrke hele den situation, som vi alle sammen sådan set påskønner – at folk gør noget for at uddanne sig, så vi får løftet samfundet længere og længere fremad, så vi kan klare os i den globale konkurrence, som vi er udsat for – at det skulle være noget negativt, og at det ikke skulle være fleksibilitet, har jeg meget svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal blot for en ordens skyld understrege, at for Venstres vedkommende er det naturligvis ikke udtryk for negativitet, hvis folk ønsker at uddanne sig, også i deres fritid, men det kan ikke være rigtigt, at det skal finansieres via dagpengesystemet. Vi mener altså som sagt, at der skal være tale om en ligebehandling, når man følger en bestemt uddannelse: en ligebehandling, når vi taler om, hvilken overførselsindkomst der skal være den dækkende baggrund for uddannelsen. Dér mener vi altså, at der skal være en ligestilling, og det må være med udgangspunkt i SU.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en fantastisk situation, at folk, der virkelig går ind og gør en indsats for at blive uddannet og for at klare familie og det hele, skal være i den situation, at de faktisk skal miste alting, i det øjeblik de mister deres arbejde. Jeg synes overhovedet ikke, der er tale om en ligestilling. Jeg synes tværtimod, der er tale om, at man vil prøve på at undgå, at folk gør en indsats for at uddanne sig, således som det i det her lovforslag drejer sig om, nemlig på aftenseminarium.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Nu synes jeg bare lige, vi skal være enige om, hvad det er, vi taler om. I henhold til det lovforslag, der her bliver behandlet, er der tale om, at man sammenlagt som fuldtidsforsikret skal kunne få, hvad der svarer til 444 timer. Det vil sige, at man faktisk opretholder sin dagpengere t i, hvad der svarer til ca. 12 uger, så der er jo altså ikke tale om, at

hr. Ole Vagn Christensen permanent ønsker at give disse mennesker deres fulde dagpenget. Så jeg synes ikke, hr. Ole Vagn Christensen behøver at hæve sig højere end som så og gøre sig mere hellig end som så.

Og endelig, da nu hr. Ole Vagn Christensen påpeger, hvilken gruppe det her reelt handler om, så handler det om dag- og aftenseminarier, og dér har vi fra Venstres side været meget åbne over for faktisk at imødekomme den folkeskolelærermangel, der netop er, og som det her forslag efter regeringens hensigt skulle være med til at tilgodese.

Vi ønsker nemlig at skabe en debat om, at man ikke nødvendigvis behøver at være seminarieuddannet for at kunne undervise i folkeskolen. Og den debat synes jeg i hvert fald nok var værd at tage, for det ville komplet overflødiggøre det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo nok sige, at når jeg lytter til det sidste indlæg her, så bliver vi bebrejdet, at vi ikke er nået frem til flere timer. Det, jeg gerne vil understrege i den forbindelse, er, at vi netop er af den opfattelse, at vi nu faktisk går ind og gør, at folk ikke er i den situation, at de skal miste det hele, men får en mulighed for med det fleksible arbejdsmarked, som vi har i Danmark, og som vi er glade for at vi har, også når det drejer sig om håndværkere, at være i den situation, at de kan løse forskellige opgaver.

Men som jeg også tror fru Ulla Tørnæs har bemærket, så ligger der jo helt klart også i det her, at seminarierne får en opgave med også at være med til at oprette en børs, hvor der er mulighed for, at man så kan have nogle kontakter til de undervisningsinstitutioner, der er. Og på den måde kan man få tingene til at nå sammen.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er ked af, hvis jeg gjorde mig skyld i en fortællelse. Det var bestemt ikke ment som en bebrejdelse mod regeringens lovforslag, at der kun er tale om, at man kan opretholde dagpenge i det, der svarer til 12 uger. Nej, det var blot for at pointere, at hr. Ole Vagn Christensen efter min opfattelse forsøger at hæve forslaget til at være mere, end det egentlig er. Men det var bestemt ikke nogen bebrejdelse, tværtimod.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil ikke svinge mig så højt op i den her sag som den socialdemokratiske ordfører, der taler om at miste det hele, miste alting, hvis man mister sit arbejde.

For det, det jo reelt drejer sig om, som Venstres ordfører netop har stået og sagt, er 12 uger, og at man mister det hele på 12 uger eller ophører med en uddannelse, tror jeg ikke rigtig på. Men det her er igen et forslag, som er et led i stemmeaftalen med Enhedslisten og SF. Det er dem, der er blevet kaldt forståelsesparterne i dag.

Jeg hørte også ordføreren for Socialdemokratiet sige i dag, at i princippet skal man ikke uddanne sig på dagpenge. Sidste år fik vi en opstramning, og det var vi fra konservativ side tilfredse med. Det var nødvendigt, og det var også for at skabe lidt mere lighed mellem nogle, der læste på dagpenge og så dem, der fik SU. Så vi var helt tilfredse med, at vi fik en afgørelse på det her område. Nu lempes man så på det for dem, der er over 25 år, og som har læst i 2 år, samtidig med at de har været beskæftigede, så de altså nu kan få understøttelse i 12 uger.

Det er det, det drejer sig om i dag. Det er selvfølgelig en begrænset lempelse, men indstillingen fra konservativ side skal være, at vi ikke kan støtte forslaget, det forslag, der er handlet hjem med SF og Enhedslisten. Det er ikke noget, Det Konservative Folkeparti har del i, og så må vi også sige én ting: Vi står stadig væk fast på princippet, at man ikke skal uddanne sig på dagpenge.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg havde regnet med, at hr. Bendt Bendtsen ville holde den tale. Derfor har jeg gjort mig den ulejlighed at finde Folketingets forhandlinger fra den 29., 30. og 31. oktober 1996. Og torsdag den 31. oktober sagde hr. Bendt Bendtsen her i Tinget:

»Jeg kan sige om aftenseminarierne, at her blev der også strammet op. Det var der en årsag til« – og noget af den årsag er vi meget enige i – »og umiddelbart ønsker vi ikke at ændre radikalt på de stramninger, der blev gennemført sidste år. De fleste, der læser, må klare sig med SU. Det er en rimelig ydelse, og det ønsker vi ikke at ændre på.«

Men der var altså det dér med, at vi ikke helt var i den situation, og man kan sige, at med hr. Bendt Bendtsens udtalelser om ikke at ændre

radikalt var der lagt op til nogle åbninger. Og jeg føler kun, at det, vi har gjort med det her lovforslag, er at tage imod den håndsrækning, der lå i det, hr. Bendt Bendtsen sagde om, at der er nogle problemer her, og at dem kunne vi godt kigge på.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er helt korrekt, at de udtalelser, som den socialdemokratiske ordfører kommer med i dag, var min indstilling. Det er det også i dag. Men der er jo ikke nogen, der har spurgt Det Konservative Folkeparti, om vi mente, at 12 uger var det rigtige. Det var take it or leave it. Vi har sagt: leave it!

Aage Frandsen (SF):

Hr. Bendt Bendtsen har lidt svært ved det ord, om det er et forlig, eller hvad det er. Og nu kalder hr. Bendt Bendtsen SF for et forståelsesparti. Det er altså helt forkert. Vi er et aftaleparti.

Vi har en aftale, og det er sprogligt set meget forskelligt, om det er et forlig, en aftale eller en forståelse. Det er ikke sikkert, jeg var opmærksom på det for en måned siden, men det er jeg i dag.

Med hensyn til forslaget, som det foreligger her, er det jo – som det allerede er fremgået – kun en del af det forslag, som vi tidligere har fremsat, og det er derfor ikke det samme forslag, som arbejdsministeren tidligere har afvist. Men det er selvfølgelig en vigtig del af det, som vi gerne vil have igennem, og vi er glade for, at vi har fået det igennem. Vi kunne godt have tænkt os mere, men det løser i hvert fald helt afgjort et problem for en gruppe mennesker, som ikke turde gå i gang med en uddannelse om aftenen, mens de var i arbejde, fordi de kunne være bekymrede for, at de i en situation, hvor de blev arbejdsløse i en kortere periode, ikke havde økonomisk dækning for denne periode. Det er det problem, dette forslag løser, og kun det. Mere er der ikke i det.

Vi har det sådan, at kommer man med noget, som afhjælper noget, vi gerne selv vil have afhjulpet – selv om det slet ikke er det hele – så siger vi: Det er et fremskridt, og det tager vi selvfølgelig gerne med.

Jeg er helt overbevist om, at det ikke ryster hele det arbejdsmarkedssystem, vi kender. Det er jo en lillebitte detalje, som måske kan betyde, at et aftenseminarium i København bliver i stand til at øge antallet af studerende – og det

kan vi vel alle sammen være interesseret i – fra de nuværende tre hold til måske igen seks hold, som der var, før man lavede dette indgreb sidste år. Det kan måske også betyde, at Århus Dag- og Aftenseminarium igen kan gøre en dyd af nødvendigheden med hensyn til det, som ligger i ordet »aftenseminarium«, for det var jo netop nødt til at lukke på grund af, at man strammede dagpengereglerne.

Det er det, vi håber på at forslaget vil medføre, og vi ser frem til, at det – selv om det trods alt kun er en lille detalje, som for nogle få mennesker dog er meget vigtig – også får den konkrete betydning, at vi får flere uddannet. Det nytter jo ikke ret meget at sige, at så kan en hel masse andre mennesker påtage sig at være lærere. Det er nok bedst, hvis vi kommer igennem med en læreruddannelse, på samme måde som man må sige, at hvis man skal lave et vandværk for en anden, er det nok bedst, at man er uddannet gas- og vandmester. Sådan foretrækker jeg det i hvert fald, også når det drejer sig om andre menneskers børn – mine egne er ikke længere i folkeskolen: de skal have en folkeskollelærer til at undervise sig frem for en gas- og vandmester.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Det var såmænd blot til hr. Aage Frandsens sidste bemærkning, om, at man nødvendigvis skal være seminarieuddannet for at kunne undervise i folkeskolen. Det er som sagt et synspunkt, vi absolut ikke deler, og det er med stor glæde, vi har erfaret, at man nu også i regeringen er begyndt at diskutere, om man nu nødvendigvis behøver at være seminarieuddannet for at kunne undervise i folkeskolen.

Men nu er det jo en diskussion om dagpenge, vi har her, men jeg tager gerne en diskussion med hr. Aage Frandsen om, hvorvidt man skal være seminarieuddannet eller ej, og jeg kunne så godt tænke mig at spørge – nej, det vil jeg undlade, for det fører måske ikke til så meget.

Tom Behnke (FP):

For Fremskridtspartiets vedkommende er det sådan set ligegyldigt, hvilke partier regeringen har lavet finanslovaftale med. Vi forholder os til de forslag, der ligger på bordet, vi stemmer ud fra vores overbevisning, og det vil vi også gøre ved forslaget her.

Men det, der godt kan undre især undertegnede, er, at hr. Ole Vagn Christensen står og

taler meget, meget varmt og brændende for dette forslag. Det er jo lidt hyklerisk, når man ved, hvordan regeringen forholdt sig til det forslag, SF tidligere fremsatte.

Da SF havde sit tidligere forslag fremme, tilkendegav vi klart og tydeligt fra Fremskridtspartiets side, at vi ikke kunne støtte det samlede forslag. Men vedrørende den del af SF's forslag, vi står med her, og som er pillet ud af det første forslag, tilkendegav vi dengang, at det støttede vi, og det ville vi stemme for. Nu ligger den del af SF's tidligere forslag, som Fremskridtspartiet kunne støtte, på bordet til debat, og derfor er meldingen fra Fremskridtspartiet klar og tydelig: Vi støtter forslaget – ingen tvivl om det!

Vi synes, det er rimeligt, at de, der har taget et kursus eller en uddannelse på aftenskole eller den slags, mens de har været i arbejde, kan få lov til at færdiggøre den uddannelse. Alt andet ville være helt urimeligt, og jeg forstår ikke helt argumenterne om, at det bliver uddannelse på dagpenge osv. Det, det handler om, er, at man gør den uddannelse færdig, som man er i gang med.

Når jeg har sagt det, synes jeg i øvrigt, det er urimeligt, at man har lagt de meget, meget stramme begrænsninger ind i forslaget, som der jo er tale om: Det skal være en betingelse, at man i mindst 2 år, før man bliver ledig, har været under uddannelse samtidig med, at man har været i arbejde. Vi vil garanteret opleve en række situationer, hvor der er nogle, der måske har været i arbejde i 1 år og 10 måneder eller 1 år og 11 måneder, men som ikke kan få lov til at fortsætte og er nødt til at afbryde deres uddannelse. Det vil selvfølgelig være urimeligt.

Hvis ønsket er at håndhæve princippet om, at man, hvis man er i gang med en uddannelse, mens man har arbejde, og så bliver ledig, skal kunne færdiggøre den uddannelse, bør det være det gennemgående princip i forslaget. Der skal ikke være en masse begrænsninger, som kun – jeg understreger: kun – vil bevirke, at der bliver en række store overskrifter i Ekstra Bladet og andre eftermiddagsviser om det ene grelle eksempel efter det andet, så man må tage sig til hovedet og sige: Hvor er det dog tåbeligt! Hvis man vil gennemføre princippet, så gør det ordentligt!

Men under alle omstændigheder: Vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der var en bemærkning om hyklerisk opførsel over for det forslag, vi her behandler.

Hvis man læser betænkningen, der blev skrevet i sin tid over lovforslag nr. L 14 – tror jeg det var – havde vi et betækningsbidrag om netop denne situation og sagde, at her er der nogle problemer, der skal kigges på. Vi lagde også nogle løsningsmuligheder frem og sagde, at såfremt der ikke var nogen af dem, der kunne bruges, måtte vi vende tilbage til den oprindelige § 62 a for at se, om det var den løsning, der skulle til. Da vi behandlede forslaget sidste gang, havde vi også nogle overvejelser om, hvordan det eventuelt kunne gøres, og derfor mener jeg, at med hensyn til det hykleriske er det, som jeg sagde: Der er fundet en vej til en løsning, og det er det, vi har gjort.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Tom Behnke bebrejdede forslaget for ikke at være vidtgående nok, at der var lagt nogle begrænsninger ind, og det var hr. Tom Behnke utilfreds med. Jeg vil sige til hr. Tom Behnke, at det er jo sådan i politik, at somme tider opnår man nogle resultater, som er gode, og somme tider opnår man nogle, der er knap så gode. Det afhænger af den parlamentariske situation og den magtposition, man er i. Jeg ved ikke, om hr. Tom Behnke selv har prøvet at være i forhandlinger, men somme tider kan man få noget igennem, og somme tider kan man ikke få så meget igennem. Vi fik noget igennem, og det er vi tilfredse med, men det er da klart, at vi gerne ville have haft mere. Men sådan er det jo, og vi er tilfredse med det, vi fik igennem. Sådan er det.

Jette Gottlieb (EL):

Der er jo meget historie i den måde, vi behandler sagen her på, for den har været oppe mange gange. Sidste år, da Venstre og De Konservative sammen med regeringen var optaget af at stramme op på § 62 a, gjorde jeg opmærksom på nogle helt åbenlyse uhensigtsmæssigheder, f.eks. netop det, at folk, der læste på aftenseminarium og blev fyret eller såmænd bare blev ledige på grund af vejrliget, også ville ryge ud af uddannelsen.

Jeg stillede ændringsforslag, som rutinemæssigt blev nedstemt af alle andre end SF, som stillede parallelle forslag og i øvrigt havde samme mål. Så bad jeg om fornyet behandling af forsla-

get, og jeg kom med, jeg vil nærmest sige pinligt små udspil til fjernelse af de aller-, allerværste urimeligheder, og de blev også stemt ned. Men alt, hvad vi dengang beskrev ville ske, er sket.

Nu er det sådan, at i de fleste kortspil er 2'eren det laveste kort. Det, regeringen her har præsteret, er faktisk at krybe en 2'er, men naturligvis stemmer vi da for forslaget. Men bliver det engang muligt, skal hele § 62 a fjernes.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at der skal være nogle vandtætte skotter mellem tingerne, og dette forslag lægger op til en yderligere udbygning af det forhold, at folk, der er under uddannelse, skal kunne få dagpenge. Hvis sådanne mennesker skal hjælpes, må det være over nogle andre systemer. Jeg synes, man skal holde dagpengesystemet helt for sig selv, og vi kan ikke i Dansk Folkeparti støtte det foreliggende forslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de partier, der har givet tilslutning til forslaget.

Der er jo, som nogle har været inde på, tale om en sag, vi har diskuteret ganske meget, og jeg er enig med dem, der har givet udtryk for, at dette lovforslag løser et problem for dem, som er startet på en uddannelse. Vi har fundet nogle konditioner at gøre det på, som jeg synes er tilfredsstillende, også for dem, som står i situationen og fremover ikke skal over på SU, fordi de får en kortvarig ledighedsperiode. Så tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Indførelse af præmieringsordning for offentlige arbejdsgivere).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Lovforslag nr. L 107 betyder, at offentlige arbejdsgivere kan få et tilskud på 25.000 kr. for at fastansætte en kontanthjælpsmodtager efter et aktiveringsforløb. Der er tale om et parallelt initiativ til arbejdsministerens forslag, der har været til debat her i Tinget tidligere på eftermiddagen.

Forslaget giver et glimrende incitament for arbejdsgiveren til at planlægge ansættelse af ledige i tilskudsjob, som er rettet mod ordinære stillinger. Det er jo i høj grad meningen med aktiveringen og puljejobbene, at den ledige skal tilegne sig erfaring og blive klar til at udfylde et regulært job og dermed få fast tilknytning på arbejdsmarkedet efter en ledighedsperiode. Forslaget vil også være en yderligere tilskyndelse til at give tilskudsjobbet et relevant indhold i en reel beskæftigelsessituation.

Tilskuddet kan udbetales, når kontanthjælpsmodtageren har været ansat hos arbejdsgiveren imellem 12 og 24 måneder. Det er selvsagt et krav, at der skal være tale om varig beskæftigelse, hvilket her vil sige mindst 18 måneders sammenhængende ansættelse. Hvis den ansatte opsiges uberettiget inden 18 måneder, stilles der krav om, at tilskuddet skal betales tilbage, og med denne passus i loven kan der derfor ikke blive tale om spekulation og kassetænkning. Det er naturligvis også et krav, at der er tale om fuldtidsbeskæftigelse, og at ansættelsen sker på overenskomstmæssige vilkår, både hvad angår løn og arbejdsforhold.

Socialdemokratiet kan anbefale det fremsatte lovforslag.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Kommunerne kommer til at give 25.000 kr. til sig selv. Det er ikke andet end en omfordeling. Man vil komme til at mangle arbejdskraft, og de